

naar der etableres en Dampskibsfort mellem Kallundborg og Aarhus med større og hurtige og som Følge deraf noget dybere gaaende Dampskibe, kan rejse sig Banfælgigheder med Hensyn til Forbindelsen med Samsø, der for Øjeblikket besørjes derved, at Dampskibe, der fare mellem Kallundborg og Aarhus, anløbe Samsø. Men disse Banfælgigheder ere selvfølgelig ikke uovervindelige; det kan enten naas ved Havneanlæg paa Samsø eller ved anden Forbindelse mellem Samsø og Kallundborg; men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her, det er selvfølgelig Banfælgigheder, der maa kunne overvindes. Jeg har villet fremsføre dette til den ærede Ministers Overvejelse, fordi jeg ved, at det er et Spørgsmaal, der har den allerførste Interesse for en stor Mængde Medlemmer af dette Ting, og selvfølgelig ogsaa, som jeg før fremsførte, for en stor Del af Befolkningen her i Landet, og jeg vil bede den ærede Minister at overveje, hvad der kan gøres i denne Retning, om vi muligvis uden altfor betydelige Ofre — noget vil det naturligvis koste, men jeg indrømmer, at lige over for den nuværende pekuniære Status for vore Baners Vedkommende vil det ikke være rigtig at gaa til altfor overordentlige Udgifter — kunde gøre noget i den Retning, jeg her har antydet, nemlig Forbedring af denne Rute.

G. Sage: Jeg har paa et enkelt Punkt indtaget et andet Stade end det øvrige Udvalg, idet jeg har troet ikke at burde fraraade den Forhøjelse af de københavnske Telegrafbudes Lønninger, som den ærede Minister har foreslaaet. Dette Spørgsmaal har i de foregaaende Aar gentagne Gange været Genstand for Overvejelse i Finansudvalget, og der har, saa vidt jeg har opfattet det, været Sympati derfor, ligesom jeg for mit eget Vedkommende har anbefalet det. Da nu Regeringen i Aar selv har foreslaaet en saadan Forhøjelse, har jeg ikke fundet nogen Anledning til at fraraade det, og jeg vil tilføje, at det forekommer mig heller ikke, at den Forhøjelse, der her er Tale om, paa nogen Maade vil kunne siges at stille Lønningerne for disse Funktionærer højere end, hvad der staar i Forhold til, hvad andre i lignende Stillingen blive Lønnede med. Jeg tror, at der er en Betragtning, som især bidrager til, at man er utilbøjelig til at ville gaa ind paa den foreslaaede Forhøjelse, idet man ser hen til det Underfund, der aarligt er paa Telegrafvæsenets Budget. Men det maa fastholdes, at denne Omstændighed ikke bør

have nogen Indflydelse hverten paa Afgørelsen af et Spørgsmaal som dette, ej heller paa et andet Spørgsmaal, angaaende hvilket Afgørelsen er udført til 3dje Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Telegramtaksternes Fastfættelse. Man maa jo erindre, at naar der paa vort Telegrafvæsen er et ikke ubetydeligt Underfund, er Grunden i Virkeligheden den, at man i en Række af Aar har anlagt Ledninger og oprettet Telegrafstationer, hvor Telegramtrafikken ikke paa nogen Maade kan bære Udgifterne. Det er en Ting, som jeg i og for sig ikke finder urimelig; der kan i mange Tilfælde være Omstændigheder, der tale for at oprette Stationer, selv uden Hensyn til om de just kunne betale sig, men i ethvert Fald bør den Omstændighed, at der herved fremkommer et Underfund, ikke være bestemmende med Hensyn til Afgørelsen af, hvorvidt man bør samtykke i en Lønningsforhøjelse som den, der her er Tale om, eller andre Foranstaltninger, der vedkomme Telegrafvæsenet. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale den Forhøjelse, som Regeringen i Aar har foreslaaet, og skal med disse Ord henstille til det høje Ting at lade være med at modfætte sig den.

Tauber: Den ærede Ordfører omtalte det SamraadsSpørgsmaal, som findes først i Betænkningen til nærværende Paragraf. Det drejer sig om det Spørgsmaal, hvorvidt Posthuse bør holdes aabne hele Dagen eller saa godt som hele Dagen. Det er et uheldigt Forhold, som er blevet indført i de allerførste Aar, at man holder Posthusene lukkede i flere Timer — efter Omstændighederne 2 à 3½ Time — netop midt paa Dagen, da Landboerne søgte til Byen. Det gør det umuligt for Landboerne at faa deres Postfager besørget, navnlig som Forholdet er ordnet, idet man ofte ikke kan faa Pengebreve, anbefalede Breve, Pakker o. s. v. udleverede uden personligt Møde. Man faar en Tilfælgelse om, at der er indtruffen en saadan Pakke eller et Pengebrev til en, og saa maa man selv møde paa Posthuset for at hente det, saaledes er det i alt Fald mange Steder Tilfældet. Det vil da ses, at det er en overordentlig stor Gene for Landboerne, at de ikke kunne faa deres Postfager udleverede midt paa Dagen. Da vi for saa Aar siden vedtog den ny Postlov, navnlig de ny Bestemmelser om Postvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd, blev der jo indført en hel ny Klasse af Statsembeds- eller Bestillingsmænd for anden og tredje Klasses Postkontorer. Saa længe Postmestrene ene havde Ansvaret, kunde man